

Το Αυγό Σκηνή 6

Σόλων: Να μπούμε, Λουκά, ε;

Λουκάς: Να μπούμε;

Σ: Ναι, πρέπει να μπούμε...

Λ: Πού να μπούμε;

Σ: Στο αυγό, Λουκά.

Λ: Στο αυγό; Ποιό αυγό;

Σ: Ε, μα δεν τους βλέπεις; Μια χαρά δεν είναι αυτοί; Όλοι είναι μέσα στ' αυγό. Στο σύστημα, Λουκά...

Λ: Όλοι αυτοί είναι μέσα στο αυγό;

Σ: Αχά, μέσα... Και τα έχουν όλα, Λουκά, ε... και κοτόπουλα έχουνε, και μακαρονάδες έχουνε, και σαλάτες, Λουκά.

Λ: Και μπύρες...

Σ: Μέχρι να μπεις είναι, ε... μετά συνηθίζεις.

Λ: Α... συνηθίζεις...

Σ: Ε βέβαια, συνηθίζεις. Μη σε προβληματίζει το πώς θα μπεις, Λουκά ε... ένα περιβλήμα είναι... μετά ούτε περιπλανήσεις, ούτε πάρκα, ούτε αγωνίες. Δεν έχεις παρά να διαλέξεις. Ή μέσα στο αυγό, μωρό μου, ή έξω, ε;... Πάει... πάει, τετέλεσται... Έλα... έλα πάμε, ε... πρέπει να το σκεφτούμε... έχω επιχειρήματα, πάμε.

Λ: Όχι, να μου λείπει, Σόλων, να μου λείπει.

Σ: Όλα δικά σου τα θέλεις, Λουκά. Όλα δικά σου τα θέλεις. Λίγη προσαρμογή, κάποια κοινωνικότητα, Λουκά... Αυτό είναι, πάει, τετέλεσται. Σπίτι, γραφείο, δουλειά...

Λ: Ναι. Δουλειά, γραφείο, σπίτι... Τακτικόν ωράριο, επισκέψεις... Πώς είστε, τι κάνετε;

Σ: Εν ολίγοις.

Λ: Ναι. Κολακείες, ξεσκονίσματα, ο καιρός, το νέφος.

Σ: Νομιμόφρων, νομοταγής. Επιτελους, Λουκά.

Λ: Δε μου λες, Σόλων,... στο αυγό... θα χωράμε και οι δύο μες στο αυγό;

Σ: Όχι, Λουκά.

Λ: Όχι;

Σ: Θα είμαστε μόνοι, Λουκά. Ο καθένας θα έχει το δικό του το αυγό, Λουκά. Μόνοι. Αλλά εκεί μέσα θα τα 'χουμε όλα. Κοντίσιον, τηλεόραση, κήπους..., αλλά μόνοι, Λουκά.

Λ: Όχι, Σόλων..., εγώ όχι μόνος, όχι μόνος...

Σ: Δηλαδή, να μην μπούμε;

Λ: Όχι.

Σ: Τετέλεσται, Λουκά;

Λ: Ναι..., όχι να μην μπούμε, Σολων, όσο αντέξουμε..., να μην μπούμε.

Σ: Εσύ όμως τα θες όλα..., εσύ τα επιθυμείς όλα, Λουκά.

Λ: Σόλων, θα είμαι ολιγαρκής... να μην μπούμε έξω... όσο αντέξουμε

Σ: Έτσι, Λουκά, όσο αντέξουμε, ε; Όσο μπορούμε; Στη ζωή, Λουκά, ε;

Λ: Ναι.

Σ: Έξω... στη βροχή, Λουκά, έξω...

Λ: Έξω, ναι.

Σ: Όσο μπορούμε...

Λ: Όσο μπορούμε, ναι.